

[Kr. Johansen.]

skeligt, at der i det foreliggende Lovforslag indføres en Bestemmelse, der kommer til at lyde saaledes: „Servituten, der alene kan aflyses i Forbindelse med Saneringslaanet, er ikke Genstand for alternativt Opraab efter Retsplejelovens § 563, Stk. 2.“

Det andet Ændringsforslag vedrører Bestemmelsen i sidste Stykke af Lovforslagets § 4. Efter denne kan Landbrugsministeren give Tilladelse til Pantsætning ud over de i den gældende Lovs § 8, Stk. 1 og 3, angivne Grænser, bl. a. i Tilfælde af Omprioritering, naar den hidtidige Gæld ikke forøges med mere end Omkostninger og eventuelt Kurstab. Man har ment, at dette ikke var helt tilfredsstillende, og derfor ønsket en mere rummelig Bestemmelse. Ved det stillede Ændringsforslag indføres den Ændring, at det bliver tilstrækkeligt, naar den reelle Sikkerhed ikke forringes for efterstaaende Panthavere. Man ønsker altsaa en større Bevægelsesfrihed paa dette Omraade.

Det tredje Ændringsforslag endelig gaar ud paa, at skønt den hidtil gældende Lov først udløber til April, skal det foreliggende Lovforslags §§ 2 og 4 træde i Kraft straks.

Jeg skal paa hele Udvalgets Vegne anbefale Lovforslaget med de af Landbrugsministeren stillede Ændringsforslag til Vedtagelse.

J. S. Foget: Jeg maa beklage, at Udvalget intet Hensyn har taget til de Mangler, der klæber ved Saneringsloven, særlig vedrørende Statshusmændenes Stilling under Loven og vedrørende Medtagelse af Rente- og Skatterestancer.

Af Ændringsforslagene beklager jeg det, der er stillet under Nr. 2. Jeg kan ikke som Ordføreren for Udvalget opfatte Ordlyden af dette Ændringsforslag saaledes, at der gives en større Bevægelsesfrihed. Tværtimod forekommer det mig, at med den Ordlyd, der nu indsættes, hindrer man, at der træffes en Ordning, som jeg har set det i adskillige Tilfælde, hvorved man ved Forhandling med en efterstaaende Pantekreditor faar denne til at rykke tilbage, idet Saneringslaanet undertiden er blevet placeret paa to forskellige Steder i Prioritetsrangen. Den Bevægelsesfrihed, man har haft før, vil efter min Mening ophøre efter den kategoriske Form, man har givet Bestemmelsen i Ændringsforslaget, idet der staar, at Laanene kan placeres, naar det ikke medfører reel For-

ringelse af Sikkerheden for de efterstaaende Panthavere. Jeg vil gerne spørge den højtærede Finansminister, som formodentlig er Landbrugsministerens Stedfortræder her, om Ændringsforslaget skal forstaaes saaledes, at hvis en efterstaaende Kreditor ved Forhandling gaar ind paa at rykke tilbage, saa hindres dette ved den Ordlyd, man her giver Bestemmelsen.

Jeg ønsker her ved Lovforslagets anden Behandling igen at fremføre, at naar Lovforslagets Titel lyder paa „Foranstaltninger vedrørende Landbrugets Gæld“, drejer det sig kun om en halv Foranstaltning, idet Tiden nu er moden til noget langt mere vidtgaaende, nemlig en almindelig Konvertering. Med det Leje, Obligationerne ligger i, vil en lovordnet Konvertering let kunne gennemføres uden Udgift for Staten og til stor Hjælp for Landmændene som Helhed betragtet. Man vil heroverfor kunne anføre, at den enkelte Landmand selv kan gennemføre en Konvertering, og det er rigtigt, men dels viger adskillige tilbage derfor, fordi de ikke forstaaer Fremgangsmaaden, dels vil en saadan individuel Konvertering let medføre, at Obligationerne i aabne Serier kommer til at staa meget lavt ved store Udbud, hvad vi allerede ser Beviser paa, saa at en Konvertering bliver umulig. Derfor henstiller jeg paa ny indtrængende til Regeringen at gennemføre en Konvertering nu, da den let kan gennemføres. Der har ofte været talt om en Konvertering, og der er fremført forskellige Undskyldninger for, at den i sin Tid ikke blev gennemført, men nu har man intet til Undskyldning for at lade Spørgsmaalet ligge. Nu drejer det sig kun om Viljen. Tidspunktet for en Konvertering kan efter min Mening uhyre let forpasses, thi den Pengerigelighed, der i Øjeblikket er til Stede, og som er den direkte Aarsag til de høje Obligationskurser, vil sikkert ikke vare ved i Aarevis. Derfor kan Tidspunktet maaske være forpasset allerede i Løbet af et halvt Aar.

Jeg vil stemme for en Forlængelse af Gældssaneringsloven, men samtidig paa det mest indstændige anmode Regeringen om ogsaa at gennemføre en Konvertering af Landbrugets faste Prioritetsgæld.

P. N. Petersen (Røjle): Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget beklagede, at det ikke var muligt i Loven at faa indført en Bestemmelse, hvorefter man kunde medregne Skatter og Renter under de Beløb, som Gældssaneringslaanet skulde dække. Jeg vil gerne heroverfor henvide til mine Udtalelser ved